

COSME BONET

«Mallorca és massa atractiva per a molta gent»

Cosme Bonet (ses Salines, Mallorca, 1974) és el secretari d'Acció Autònoma del PSIB-PSOE i conseller d'Economia i Hisenda del Consell de Mallorca.

*Entrevista de Miquel Payeras
Fotografia d'Isaac Buj*

Què fa un dirigent del PSIB en el Consell? Li ho dic perquè els caps dels partits no solen estar a les institucions insulars sinó al Parlament

—Respon a una decisió estratègica del partit. Jo tenia experiència en el Consell per haver-ne format part quan na Francina Armengol en va ser presidenta (2007-2011) i per això pensàrem que seria bo que estigués aquí.

—O sigui que no és que hagi caigut en desgràcia davant d'Armengol?

—No ho crec [riu], tenc el mateix accés directe a la meua secretària general i presidenta que tenia abans. Continuem parlant molt tots dos. Per una altra banda, mantenc el càrrec a l'executiva del PSIB. No he caigut en desgràcia, en absolut. No puc negar que la vida parlamentària és molt atractiva. Però jo sóc un soldat lleial i sempre m'he situat a la trinxera en què m'han demanat que em posi.

—Una de les primeres decisions del govern del Consell mallorquí en co-

mençar aquest mandat fou engegar una campanya de publicitat demanant als ciutadans que diguessin què volien que fos la institució. Passats quasi dos anys, el Consell ja sap què vol ser o encara no?

—[Riu.] Ho ha sabut mai? El Consell hauria de ser una institució coneguda i estimada per pels mallorquins. Per desgràcia li falta molt per ser això. La ubicació física a la capital i a la més gran de les illes fa que molts ciutadans confonguin el Consell amb el Govern. Fins i tot n'hi ha que pensen que podrien estalviar-se el Consell. Tanmateix, la institució aporta la visió pròpia de l'àmbit d'illa que no pot tenir el Govern. Hi ha serveis que han de ser propis de cada institució insular perquè no són d'àmbit general.

—La realitat mostra que hi ha nombroses competències que tenen els altres consells i en canvi el de Mallorca no, per què?

—Ve de lluny. Sempre s'han donat reticències en el Govern a cedir competències al de Mallorca degut al fet que

és el Consell més gran i que per tant requereix transferències amb una dotació econòmica molt més important. Això és el que ha provocat dificultats i que hi hagi competències que tinguin els altres consells i el de Mallorca no. Per superar aquesta situació, i gràcies al fet que tenim la situació financera sanejada, hem plantejat [al Govern] assumir competències, com la de promoció turística per exemple, i fer un pla progressiu per anar rebent el finançament de manera escalonada en funció de les disponibilitats econòmiques de l'Executiu. Seria una

manera de desencallar una situació que passa des de sempre i que és absurda, com és que el de Mallorca tenguí menys competències que els altres consells.

—Entre 1978 i el 1983 hi hagué uns altres consells força diferents dels actuals: eren l'essència de l'autogovern —tots tres junts, els de Mallorca, Menorca i Eivissa-Formentera, formaven el Parlament, que es deia Gran i General Consell— i en el cas de Mallorca fins i tot hom en trià els membres —a les úniques eleccions preautonòmiques que se celebraren,

les de 1979— per tres circumscripcions diferents —comarques de Palma, Inca i Manacor, coincidint amb els respectius partits judicials—, vostè quin model s'estima més, el d'ara o el d'abans?

—Amb la perspectiva que tenim ara, crec que l'antic model no hauria tengut sentit. Es necessita una institució amb visió d'illa i, en el cas de Mallorca, és l'actual Consell la que ho assegura, mentre que amb un sistema comarcalitzat com el d'abans no existiria. Pel que fa a l'estructura institucional d'aleshores...

pens que és més eficient el sistema actual. Amb la reforma de l'Estatut de 2007 es posà fi a la subordinació existent tant a l'Estatut de 1983 com a la fase anterior (entre 1978 i 1983), quan els electes per cada illa eren els mateixos en els consells i en el Parlament: la mateixa persona i dos càrrecs electes. Ara cada institució tria els seus membres: el Parlament per una banda i els consells per una altra. És millor així.

—El Consell ha anunciat que comprarà el túnel de Sóller, una obra que uneix la vall de Sóller amb el pla, que →

→ **evita l'estreta, sinuosa i perillosa carretera del coll de Sóller. Des de la seva construcció el gestiona una empresa privada que fa pagar un peatge. Per quina raó l'adquirirà?**

—Durant molts d'anys hem sentit queixes pel fet d'haver de pagar el peatge, que és el més car d'Espanya si se'n calcula el preu per quilòmetre. Es tracta d'una situació injusta per als mallorquins que volen anar a Sóller sense haver de passar pel Coll. Hem interpretat que la demanda de gratuïtat és socialment justa. Per tant, assumirem la necessitat de rescatar el túnel. Em sembla molt normal que, si tenim doblers, ho fem. El que no em sembla gens normal és haver hagut de pagar tants d'anys aquest peatge privat.

—**La vall de Sóller i, en especial, el seu port tenen un model turístic selecte, sense la massificació que es produeix en uns altres punts de Mallorca. No quedarà en perill?**

—Hi ha altres zones selectes sense túnel. El model continuarà essent el mateix. És cert que pot passar que hi hagi una entrada massiva cap a Sóller durant els primers dies o setmanes d'accés lliure i gratuït, però serà una circumstància que durarà molt poc. La normalitat es recuperarà i qualsevol podrà anar a Sóller sense pagar peatge. Això és el que de veres resultarà important per al conjunt dels mallorquins.

—**Més important em sembla el fet que el túnel de Sóller sigui considerat un dels més perillosos d'Europa, segons la Unió. O sigui que, una vegada comprat, pel Consell, haurem de pagar entre tots una obra de reforma que, sense el rescat, només hauria de pagar l'empresa privada que ara el gestiona.**

—I aquesta empresa faria repercutir després aquest cost sobre els usuaris i amb un increment de temps d'amortització, és a dir, prolongant encara més el termini de gestió. O sigui: d'una manera o d'una altra seran els diners públics els que hauran de fer front a les obres de millora per augmentar la seguretat del

túnel. I atès que nosaltres no som una empresa privada, i no obeïm per tant a cap altre interès que el benestar dels ciutadans, crec que allò més net és que sigui el Consell el que faci l'obra.

—**Els ecologistes critiquem fort ferm els partits que governen el Consell perquè faran l'ampliació d'una autopista —entre Palma i Lluçmajor, prolongant-la fins a Campos— quan resulta que s'oposaven a la primera part de l'obra que féu el Govern balear del PP de Jaume Matas. Com s'entén?**

—Nosaltres no hauríem realitzat aquella obra. Però el mal ja està fet. Ara tenim un problema. Hem de prolongar-la per seguretat dels usuaris, però ho farem minimitzant l'impacte tant com podem. No ens queda altre remei.

—**Mallorca viu una pressió brutal sobre el sòl rústic. Es pot aturar?**

—Vivim en una illa, on l'oferta i la demanda marquen el territori. Qui té una casa fora vila amb piscina, la lloga a molt alt preu i, així i tot, l'hi lleven de les mans. Som una destinació turística d'èxit, i molts turistes volen llogar o comprar aquí cases. Fem el que podem per evitar l'especulació, incrementam la vigilància urbanística, protegim el territori i preservam àrees naturals... però Mallorca és massa atractiva per a molta gent.

—**A vegades em fa la sensació que amb la protecció territorial i la gestió urbanística que les institucions públiques decideixen el resultat és que els indígenes cada vegada estem més lluny de poder adquirir un tros del territori suposadament nostre.**

—De fet, la majoria de mallorquins ja no podem adquirir una casa rústica o segons quin tipus de casa en un poble. Es així, és ver. És trist però són les regles del mercat que marca amb preus a l'alça el fet de ser una illa tan atractiva per a viure-hi.

—**Canviem de terç. Passem al seu partit, el PSOE, tan entretingut com està. Vostè amb qui va?**

—[Riu.] Jo vaig amb na Francina.

—**I això que vol dir?...**

—Jo vaig amb els que defensam que el PSOE no pot facilitar un Govern del PP si vol ser de veres la seva alternativa. L'abstenció va ser un error històric. Afortunadament, la decisió ha tengut una forta contestació interna que ha sorprès l'aparell i que ens dóna possibilitats de futur, de no acabar convertits en una mena de PASOK.

—**O sigui: amb Sánchez o amb López?**

—Estic amb la postura que tots dos defensaven contra l'abstenció. Que és la postura que va assumir per pràctica unanimitat el PSIB. Crec que tots dos representen l'alternativa al model de partit i de país que defensa na Susana Díaz. Les meves preferències van entre en Patxi i en Pedro, en aquests moments som més procliu a veure en Patxi a la secretaria general, però no m'incomoda gens ni mica pensar que sigui en Pedro qui guanyi.

—**Sobrevisarà el PSOE sense escissions?**

—Esper que sí. Ara tot està molt mogut. Un pic superada aquesta fase, serà possible assegurar-nos totes les sensibilitats i, en un context de pau interna, podrem arribar a la confluència. Però és cert que hi ha el risc que, si qui guanya no és capaç d'administrar la victòria i de posar pau, llavors qui sap què podria passar.

—**Si guanya Díaz, no pareix que sigui possible un pacte del PSOE amb Podemos i nacionalistes. Aleshores, què faran, vostès, quedar a l'oposició per sempre més?**

—No ho sé. No entenc què volen [els de Díaz]. És una postura que no pot guanyar i, si guanya, s'haurà de rectificar. Perquè, en efecte, defensant això com podem governar? És absurd. Més encara perquè allà on governam —autonomies, ajuntaments, consells insulars... — ho fem a través de pactes amb ells. Com no hem de poder pactar després al Congrés? No té sentit. Si aquesta postura guanyàs i s'imposàs com a estratègia de futur, el Partit Socialista s'enfonsaria. ●

«El Consell hauria de ser una institució coneguda i estimada pels mallorquins. Per desgràcia, li falta molt per ser això»